

поканилъ, да ти рече: дрѣже сѣдани по горе: тогава ще ти бѣде слава предъ онѣа, които са по-выкани съ тебе.

11 Защото всакій който се возноси, ще да се смири: а който се смирава, ще да се вознесе.

12 И дрѣмаше и на оногова, който го беше повыкаалъ: когато правишъ обѣда или вечера не поканвай прѣатели те си, нито братѣа та си, нито когато те ти сосѣды: да не бы те и они подобно поканили, и ще да ти се върне на задъ мзда та.

13 Но когато правишъ оугошеніе, выкай сиромасы те, маломощны те хромы те, слѣпы те.

14 И ще да бѣдешъ блаженъ: защото нематъ цю да ти върнатъ на задъ: и ще да ти се заплаати въ воскресеніе но на мертви те.

15 И като чс единъ отъ онѣа, които седеха съ него тѣа (слова), рече мс: блаженъ е оный, който ще да вѣдѣва въ царството Божіе.

16 Я Исусъ мс рече: нѣкой челоуѣкъ направи голѣма вечера и покани мнозина.

17 И во време то на вечера та прати раба своего да рече на канѣни те: заповѣдайте елате, защото сичко то е вече готово.

18 И начнаха сички те единомысленно да се отричатъ и първыо мс рече: село къпихъ и имамъ нѣжда да излѣземъ да го

видимъ: молимъ те, и май ме отреченъ.

19 И дрѣгъ рече: петь сопрѣги волове къпихъ, и отивамъ да ги испытамъ: молимъ те, и май ме отреченъ.

20 Я дрѣгъ рече: жена земахъ и затова не можемъ да дойдемъ.

21 И отиде рабъ оный, та каза на господаратъ си сиско то. Тогавъ се разгнѣва домъладыка та, и рече рабъ своему: излѣзни скоро на крѣстопѣтищата, и на оулицы те градски, и просацы те, и бѣдны те, и слѣпы те, и хромы те воведи тѣка.

22 И рече рабъ: господине, быде каквото си заповѣдалъ, и юще има мѣсто (праздно).

23 И рече господаро рабъ своему: излѣзни по пѣтища та, и по вграды те, и накарай да влѣзнатъ, да се напжани къща та ми.

24 Защото говоримъ ви: че ни единъ отъ мѣжіе то онѣа канѣни те не ще да въси моа та вечера, (защото мнозина са званы, а малцына избранни).

25 И идеха съ него много народи: и въжрнасе та имъ рече.

26 Яко иска да дойде нѣкой кодъ мене, и не возненавиди баща си и майка си, и жена та си, и чада та си, и братѣа та си, и сестры те си, и юще и дрѣша та си не може да бѣде мой оученикъ.

27 И който не носи крѣстатъ